

Federatie voor Begrafenisinstellingen zonder winstoogmerk

Nieuwsbrief FKB

COLOFON

Deze Nieuwsbrief is het digitale informatieblad van de FKB.

De FKB wil de belangen behartigen van uitvaartverenigingen.

Info: <http://www.f-k-b.nl>

Wilt u de Nieuwsbrief ontvangen?

Aanmelden via www.f-k-b.nl

Secretariaat van de FKB

mw. G.W. Nijland-Wevers

Telefoon: 0546-577981

E-mail: secretaris@f-k-b.nl

Heeft u informatie die geschikt is voor deze Nieuwsbrief?

Mail die dan naar:

secretaris@f-k-b.nl

FKB

een levende vereniging
rondom de dood

Ontdekken

Deze week maak ik met elk van onze drie kleindochters apart een uitstapje. Het eerste uitstapje was naar het discoverymuseum in Kerkrade. Mij was verteld dat dat heel leuk is voor kinderen, dat ze daar van alles kunnen doen en ook van alles kunnen ontdekken. Er is ook een 'lab'. Daar kan je van alles zelf maken. Kleindochter koos ervoor om zeepjes te maken. Stap voor stap werd uitgelegd wat ze moest doen. En dat deed ze geweldig. Het roeren in het pannetje met glycerine, het toevoegen van kleur- en geurstof, het vullen van de malletjes. Dan moet het in de koelkast opstijven en uiteindelijk werd alles in een doosje gedaan, als waren het bonbons. Iets nieuws doen. Ontdekken dat je het kunt en trots op jezelf zijn. Dat hebben we allemaal gedaan in ons leven. En hopelijk doen we dat nog steeds. Niet (bij) willen leren = stilstaan heb ik geleerd. Ontdekken is spannend. In het werk ontdekken we soms met schade en schande. Maar ook dan is het leren. Meestal gaat het goed. We groeien en zijn trots. De genoemde kleindochter is van het verlegen soort. Stapt niet snel ergens op af. En toch had ze de lab-jas aan voor ik er erg in had en zat ze achter het pannetje. En haar zusjes mogen bij wijze van spreken nog niet eens naar de zeepjes kijken. Dat is van haar, daar is ze trots op. Het helpt haar in het leven hopelijk ook andere stappen te zetten die haar trots maken. Waarom schrijf ik dit? Omdat we ook als volwassenen soms bang zijn buiten de lijntjes te gaan. In de uitvaartbranche luistert het heel nauw. Eén woord kan het verschil maken, ten goede ten kwade. Het vraagt een sensitiviteit die je bijna niet aan kunt leren. Het vraagt ook kennis en inzicht. Wat kan, wat kan niet; wat zeg je wel, wat zeg je niet. En daarin leren we dagelijks bij. Deze nieuwsbrief staat weer vol wetenswaardigheden. Ze helpen ons ontdekken en daardoor steeds beter ons werk doen. En zo kunnen we dan trots zijn op onszelf en op elkaar.

Ik wens u veel leesplezier.
Afke den Hollander.

In deze nieuwsbrief o.a.

- * Vakantieperiode.....iets rustiger aan
- * De algemene ledenvergadering
- * Overledenen verwisseld
- * Een Lekkere Dood
- * Jan lééft met de dood
- * Fusie Mekander en uitvaartvereniging Hoogezand
- * Overledenen steeds vaker opgebaard in een lijkwade

Vakantieperiode.....iets rustiger aan

Gewoon, helemaal niets in de planning, dat zou ook wel 's fijn zijn. Maar toch noodzaak om niet alles dat zich aan dient te laten liggen. Er kunnen dingen gebeuren die gewoon directe actie behoeven. Er zijn ook dingen die in eerdere wat drukker periodes zijn blijven liggen en nu langzaam opgepakt dienen te worden.

Aan de andere kant vallen, zeker in juli en augustus, wat standaard activiteiten stil. Zoals de muziekrepetities op de woensdagavonden, en ook in ieder geval in de bouwvakantieperiode andere activiteiten die even stil liggen. Ook voor die vrijwilligers een paar weken rust. Fijn om dan te zien dat sommigen toch van alles in die drie weken in plannen. Want als het dicht is dan kunnen wij daar gebruik van maken om op te ruimen, schoon te maken, te herschikken, zaken ordenen. Kortom, toch gebruik maken van die periode om zaken op te pakken die niet kunnen als het gewoon open is.

Ook bij de "Wensauto's" moet het natuurlijk gewoon door lopen en wordt druk gewerkt aan het in plannen van opleiding voor zo'n 50 chauffeurs zodat als de drie nieuwe E-vito's geleverd worden zij er op goede wijze in kunnen rijden. Met een rijsschool gesprekken omtrent het opleiden gedurende 2 dagdelen per chauffeur. En daarvoor is natuurlijk ook zo'n E-vito nodig.

En zo bezig met van alles. Maar ook ontspanning. Fiets3daagse en nog een fiets3daagse. Wel leuk om zo ook weer 's andere routes te fietsen zonder daarover na te hoeven denken.

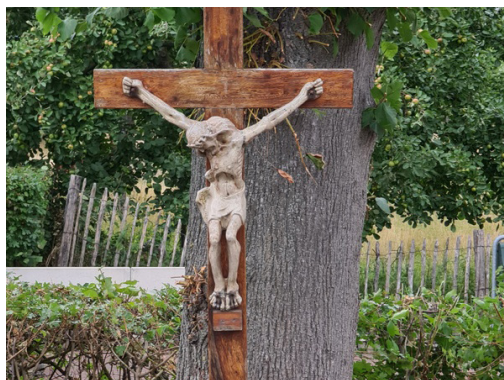
's Morgens vroeg starten met een wandelingetje en meestal wat struinen door het natuurgebied. Leuk om dan even een stukje uit te moeten wijken voor galloways die aan komen hollen en al hollend en springend door draven naar de waterrand. En zo lekker ontspannen de dag beginnen.

Mijn gedachtecronkel?

Ook bij de verenigingen zie ik dat het gewoon door loopt. Vaak op een iets rustiger pitje, maar soms ook heel hectisch. Zie ook de berichten verderop in de nieuwsbrief. Zo ben je als bestuurder gewoon lekker ontspannen en rustig, of even heel intensief en wellicht ook heel onrustig, bezig. Fijn al die mensen die zich zo vrijwillig inzetten voor hun vereniging en daarmee voor hun medemens.

Meer samen, samen meer!

(J.J. den Hollander – Voorzitter FKB – Illikhoven, 26 juli 2023).

De algemene ledenvergadering op zaterdag 8 juli 2023

Het was weer heel fijn elkaar te ontmoeten in het congrescentrum Belmont voor de Algemene Ledenvergadering. Een vergadering met natuurlijk de standaard agendapunten maar ook aandacht voor vragen vanuit de verenigingen. Ook fijn om bij alle agendapunten de aandacht en het mee denken door de bestuurders te ervaren. Gewoon samen vergaderen. Niet alleen luisteren naar maar samen met elkaar praten over de punten en luisteren naar elkaar. Na afloop een heel gezellige en prima mediterrane buitenlunch. Op een mooie plek in de schaduw van grote bomen. Prima verzorgd en alles smaakte ook prima. Een uitgebreid inhoudelijk verslag wordt uiterlijk eind augustus toegezonden aan de secretariaten van de verenigingen.

Familie denkt May Hermans te begraven, maar er ligt iemand anders in de grafkist: 'We zitten in een verkeerde film'

Voerendaal - Een volle kerk rouwt zaterdagmiddag in Voerendaal om de overleden May Hermans (82). Tranen vloeien. Maar wel voor de verkeerde. In de grafkist ligt een ander, meneer Cau. Theo Sniekers

Het ongemak slaat zaterdagmiddag in de kerk van de Heilige Laurentius al toe. „Ron het is de verkeerde kist”, fluistert Marie-José tegen haar partner Ron Hermans, de zoon van May, terwijl ze al in de kerkbankjes zitten.

De begraafplaats in Voerendaal

Witte kist

Het paar had een mooie witte kist uitgezocht voor Rons vader, de 82-jarige May Hermans uit Voerendaal. „Die hadden we twee dagen eerder in het crematorium met de familie nog gesloten”, zegt José. Maar de kist die zaterdag voor in de kerk staat, heeft een beukenkleur.

Het is voor de familie evenwel een onvoorstelbare gedachte dat er echt iets niet zou kunnen kloppen. Dus start de mis dus gewoon, in een volle kerk. „Mijn schoonvader was populair, hij zat in de duivenwereld”, zegt Marie-José. „Mensen lieten hun emoties gaan. De hele kerk was aan het huilen.” Na de mis is er nog de koffietafel.

„Zondag waren we er nog de hele dag mee bezig, Ron zat nog vol emotie”, weet zijn partner. Pas op maandag dringt de harde waarheid door. De vele tranen blijken voor een ander te zijn vergoten.

„Iemand van de begrafenisvereniging belde. Ron zei meteen: „Het is foute boel.” Dat is het ook. De familie heeft zaterdag iemand anders ten grave gedragen. „We deden eerst nog wat lacherig, dachten in een verkeerde film te zitten.”

Harde realiteit

Maar de film blijkt harde realiteit. De uitvaartvereniging heeft de verkeerde kist meegegeven. „Ze hebben de nummers verwisseld.”

Het lichaam van de heer Cau moet nu worden opgegraven. May Hermans krijgt nu alsnog een 'eigen' begrafenis, maar die zal zeer waarschijnlijk in kleine kring plaatsvinden. Er komt ook geen mis meer. „Je kunt niet weer al die mensen gaan uitnodigen”, zeggen de nabestaanden van Hermans.

De uitvaartvereniging heeft al aangeboden de kosten te dragen. Maar voor de familie Hermans is dat niet voldoende. „We hebben al een letselschade-advocaat in de arm genomen”, zegt Marie-José.

Bron: Limburger, 25-07-2023, Sjaak.

Overledenen verwisseld: familie begraaft verkeerd lichaam, andere uitvaart afgeblazen terwijl kerk al vol zit

Voerendaal - Op het laatste moment is afgelopen maandagochtend een uitvaart in Voerendaal afgeblazen. De persoon in kwestie bleek twee dagen eerder al te zijn begraven. Er zijn twee overledenen verwisseld. „We zijn er kapot van”, zegt Romano Cau, zoon van de reeds begraven man. Vorige week dinsdagavond ging Cau voor het laatst langs bij zijn vader om hem nog één keer te zien. Rond half zes deed hij die dag zelf de kist dicht. Afgelopen maandagochtend zou de uitvaartmis zijn.

De onlangs gerenoveerde kerk van Voerendaal.

Graf van iemand anders

Echter, een kleine twintig minuten voor de uitvaart, hij is al onderweg naar de kerk, krijgt Cau een telefoontje. Het uitvaartcentrum. Of hij zo snel mogelijk wil komen. Daar krijgt hij te horen dat er een fout is gemaakt en zijn vader afgelopen zaterdag al is begraven. Op het kerkhof in Voerendaal, maar in het graf van iemand anders dus. De persoon in de kist van wie zij op het punt staan om afscheid te nemen is dus niet hun dierbare. Terwijl de zoon hoort wat er aan de hand is, stroomt de kerk langzaam vol. „De uitvaartvereniging bood ons aan om afscheid te nemen met een lege kist in de kerk, zodat de mis alsnog door kon gaan. Maar dat wilde ik natuurlijk niet.”

‘Emotioneel wrak’

De aanwezigen in de kerk werden opgeroepen om naar de ruimte voor de koffietafel te gaan in brasserie de Borenburg. Daar werd de situatie door het personeel van het uitvaartcentrum uitgelegd. „Dat hebben zij zo goed als mogelijk gedaan”, zegt Cau. Hij weet niet wat hij ermee moet. „Ik heb er niet van geslapen, ben doodmoe. Van ellende ben ik vandaag maar naar het werk gegaan”, vertelt hij dinsdagochtend. „Mijn vrouw is een emotioneel wrak en de leeftijdsgenoten van mijn vader in de kerk zijn helemaal van slag. Ze kunnen hier niet mee omgaan.”

‘Heel pijnlijk’

Uitvaartvereniging Voerendaal geeft toe dat er een „grote fout” is gemaakt. „We doen al het mogelijke om dit zo goed en respectvol mogelijk af te handelen”, zegt secretaris Ine Keulers. Hoe het zo mis is kunnen gaan, daarover wil ze „in het belang van de betrokken families” niets zeggen. Het lijkt er echter op dat een medewerker niet volgens het boekje heeft gehandeld. Keulers zegt tussen neus en lippen door dat er „consequenties zijn voor degene die onze procedures niet volgt.” Verder laat ze weten dat het de eerste keer is dat dit is gebeurd. „Heel pijnlijk, voor alle partijen.”

Burgemeester Wil Houben van Voerendaal laat weten de situatie „zeer triest” te vinden. „Een menselijke fout met zeer ernstige gevolgen.” Uiteraard heeft hij toestemming gegeven om het graf leeg te maken en het lichaam opnieuw te begraven. Die toestemming is wettelijk nodig. Waarschijnlijk wordt er komende maandag opnieuw een afscheid georganiseerd, laat Cau weten.

Koster John Gulpen van de Sint Laurentiuskerk, de uitvaart zou daar plaatsvinden, weet in eerste instantie niet wat er gebeurd is maandagochtend, maar zegt er later over dat hij „niet wil meewerken aan sensationele artikelen”. Kapelaan Beijck, hij zou de dienst verzorgen, verwijst De Limburger door naar de families en het uitvaartcentrum.

Medewerker uitvaartvereniging Voerendaal op staande voet ontslagen na verwisselen lichamen overledenen

Voerendaal - De medewerker door wiens toedoen twee lichamen van overledenen in Voerendaal zijn verwisseld, is op staande voet ontslagen. Dat bevestigt Uitvaartvereniging Voerendaal, het bedrijf dat verantwoordelijk was voor de gang van zaken.

Op het laatste moment werd afgelopen maandagochtend een uitvaart in Voerendaal afgeblazen. De persoon in kwestie bleek twee dagen eerder namelijk al te zijn begraven doordat zijn lichaam was verwisseld met dat van een ander persoon.

De begraafplaats in Voerendaal.

Uitvaartvereniging Voerendaal geeft toe dat er een „grote fout” is gemaakt. „We doen al het mogelijke om dit zo goed en respectvol mogelijk af te handelen”, zegt secretaris Ine Keulers. Hoe het zo mis heeft kunnen gaan, daarover wil ze „in het belang van de betrokken families” niets zeggen. „Dit is heel pijnlijk, voor alle partijen.”

Bron: De Limburger, 25-07-2023, Sjaak.

Een Lekkere Dood

Wat eten we bij afscheid en rouw? Die vraag staat centraal in de nieuwe thematentoonstelling bij Museum Tot Zover. Koffie, cake, bitterballen of halva? We eten en drinken wat af als we rouwen. Nederland heeft een rijke traditie op het gebied van rouwkost en ook nu is er volop ontwikkeling als het gaat om koffietafels en rouwmaaltijden. Museum Tot Zover organiseert een expositie over eetcultuur en het grote afscheid. Er is prachtige kunst en veel informatie over oude tradities en hedendaagse gebruiken. En er is eerherstel voor de cake.

Het belang van eten en drinken tijdens rouw kan niet worden overschat. Het geeft verkwikking bij verdriet en helpt omgaan met de dood. Voedsel geeft energie en troost. Het schept zelfs een klein moment van genot, over de grenzen van de pijn heen. Er kleven ook herinneringen aan. Bepaalde gerechten, smaken of geuren kunnen je nog jaren later laten terugdenken aan gestorven dierbaren: "Dat vond

Proost bij de kist - foto: Hazel Ling

zij zo lekker." Herinneringen verbonden aan eetobjecten zijn terug te vinden in de kunstinstallatie van Erik Mattijssen, waar museumbezoekers spullen en verhalen aan hebben toegevoegd.

Van krakeling tot cake

Eten bij het afscheid is van alle tijden. Denk aan de krakelingen, het loofbier en de koffietafels. Samen eten zorgt voor verbinding, bijvoorbeeld tijdens een uitvaart. Wat je dan eet verschilt van persoon tot persoon en verandert mee met de tijd. De bitterbal wordt steeds meer gesignaleerd in de koffiekamers, maar de cake blijft onverminderd populair. De winnaar van de Grote Uitvaartcaketest heeft een ereplaats in de tentoonstelling.

Een Lekkere Dood laat zien, horen, ruiken én proeven hoe voedsel op allerlei momenten rondom de dood een rol speelt. Wist je dat er nog best vaak eten mee gaat in de kist? Er is documentaire fotografie in de expositie

en de eetthematiek is verweven door de vaste museumpresentatie. Het museum toont bovendien een uitgebreide collectie oude en nieuwe rouwserviezen, én je kunt ruiken aan geuren die horen bij rouwen en begraven. Een keur aan hedendaagse kunstenaars werkte mee. Van Remy Jungerman is een indringende video te zien en Narges Mohammadi maakte een muur van halva. In de tuin staat een fontein; het is een monument voor koffie en cake, van Peer Vink. Culinaire historicus en filmmaker Kiriko Mechanicus maakte zeven video's over culinaire rouwgebruiken in verschillende culturen. Voor de audiotour strikte het museum Petra Possel (Mangiare!).

De winnaar van de Grote Uitvaartcaketwedstrijd heeft een eervolle plek in de tentoonstelling

Raúl Ortega Ayala, Obituary Menus (installatie, 2009-2010)

Deelnemende kunstenaars

Gijs Assmann, Raúl Ortega Ayala, Razia Barsatie, Frank Bloem, Alicia Framis, Klaas Gubbels, Bob Hendriks, Remy Jungerman, Erik Mattijssen, Kiriko Mechanicus, Narges Mohammadi, Mai van Oers, Carmen Schabracq, Studio Lernert & Sander X Aux Raus, Peer Vink, Marije Vogelzang, Kees de Vries, Karen Wuytens + veel afscheidsfotografen.

Bron: Museum Tot Zover, ingezonden Frenk.

Een uitvaart kost vaak klauwen met geld, maar kan veel goedkoper. Dit is hoe je het aanpakt

Steeds minder mensen sluiten een uitvaartverzekering af. En dat terwijl een uitvaart toch al snel duizenden euro's kost. Kan het ook goedkoper? Het antwoord op die vraag is ja. Rijnmond zet tien tips op een rij om de kosten zo laag mogelijk te houden.

1. Begraven, cremeren of... een technische crematie?

De eerste keuze die gemaakt moet worden, is de manier waarop iemand aan de laatste reis wil beginnen. Ongeveer 60 procent van de Nederlanders kiest voor een crematie, terwijl 40 procent liever wordt begraven. Of die keuze (deels) kostentechnisch is? Dat zou zomaar kunnen. De kosten voor een crematie zijn over het algemeen lager dan voor een begrafenis. Dat heeft met meerdere factoren te maken, waaronder de kosten voor de kist, de grafsteen en de dragers. Gemiddelde kosten begrafenis: tussen 7.000 en 10.000 euro - Gemiddelde kosten crematie: tussen 5.000 en 8.000 euro. Een kale begrafenis – het laten begraven van een overledene in een algemeen graf – is al een stuk goedkoper. Dat kost tussen de 600 en 1200 euro, afhankelijk van de gemeente. In veel gevallen is begraven dan zelfs goedkoper dan een kale crematie. Die kost normaliter ongeveer 1250 euro. Maar de goedkoopste crematie, is de zogenoemde technische crematie. Heel technisch is het allemaal niet: je levert het lichaam van de overledene af en hij of zij gaat linea recta richting verbrandingsoven. Geen afscheidsceremonie in de aula dus. Je betaalt dan ongeveer 700 euro.

2. Uitvaartondernemer

Ze zullen er misschien niet blij mee zijn, maar nee: officieel heb je geen uitvaartverzorger nodig. Dat ze het je een stuk makkelijker kunnen maken en een hoop werk uit handen nemen, dat is zeker. Maar: voor die werkzaamheden betaal je dan ook fors. De Consumentenbond berekende vorig jaar dat de diensten van een begrafenisondernemer gemiddeld 1.850 euro bedragen. Daarmee is het in veruit de meeste gevallen de grootste kostenpost bij een uitvaart. Je kunt er ook voor kiezen dit zelf te doen.

3. Lijkverzorger

Het proces waarbij een overleden persoon de laatste verzorging krijgt, wordt ook wel afleggen genoemd. Het lichaam wordt gewassen en aangekleed. Vaak voert de uitvaartondernemer of een overledenenverzorger dit proces uit, maar in principe mag het afleggen door iedereen worden gedaan. Wel bestaat er een protocol voor het afleggen van een overledene. Maar ook hier geldt: het volgen daarvan is niet verplicht. Laat je het een uitvaartondernemer doen dan ben je gemiddeld ruim 200 euro kwijt.

4. Koelen en opbaren van een overledene

Je zou misschien verwachten dat het koelen van een overledene verplicht is. Niet dus. Je kunt je natuurlijk wel afvragen of het verstandig is om hiervan af te zien, zeker in deze tijd van het jaar. In de winter daarentegen kan het al afdoende zijn om de verwarming uit te laten en het raam een beetje open te zetten. Het bespaart een flinke som geld. In een uitvaartcentrum ben je al gauw zo'n 850 euro kwijt als je ervoor kiest om het lichaam van de overledene zes dagen (gekoeld) te bewaren. Een bedrag in die richting moet je ook reserveren als je een uitvaartondernemer vraagt om het lichaam thuis te laten opbaren (en te koelen). Zelf een koelplaat huren kan vanaf ongeveer 50 euro per dag. Vanaf 36 uur na het overlijden mag iemand begraven of gecremeerd worden.

5. Vervoer van het lijk

Het is dan wel gebruikelijk om een uitvaartondernemer het lijk te laten vervoeren, maar ook dit is in Nederland niet verplicht. En dan klinkt het wellicht een tikkie cru, maar het is dus gewoon toegestaan een lijk in de achterbak te schuiven. Daarbij geldt wel dat de overledene moet zijn gestorven aan een natuurlijke dood. Is dat niet zo, dan heb je dus wel een probleem. Vervoer moet worden geregeld en wie het moet uitvoeren. De gemiddelde kosten voor het laatste vervoer van de overledene of het vervoer van de overledene naar het uitvaartcentrum of woonhuis, kost bij elkaar opgeteld al gauw ruim 500 euro. En dan hebben we het nog niet eens gehad over eventuele volgauto's. Per rouwauto kost je dat al snel enkele honderden euro's. Doe je dat met eigen auto, dan betaal je alleen de benzinekosten.

6. Is een kist verplicht? Nee!

Populierenhout, naaldhout, eikenhout, beukenhout en ga zo maar door. Er is nogal wat keuze als het gaat om uitvaartkisten. De kosten verschillen sterk: zo ben je voor een luxere kist al snel enkele duizenden euro's kwijt, maar er bestaan ook 'goedkope' exemplaren van rond de 200 euro. Bovendien heb je vanaf 129 euro een ecologische kartonnenkist en je kunt vanaf ongeveer 100 euro ook zelf aan de slag met een grafkistbouwpakket.

Ben je niet zo'n doe-het-zelver? Het is niet verplicht om een kist aan te schaffen. Wel is het zo dat er een verplichting bestaat om het lichaam te bedekken, zodat de overledene op een hygiënische manier kan worden verplaatst naar bijvoorbeeld het graf of de crematie. Of het heel praktisch is, is vraag twee. Je hebt dan immers een draagbaar of opbaarplank nodig om de overledene te vervoeren. Maar dat het je een greep uit je portemonnee kan besparen, is een feit. De gemiddelde standaard kist kost volgens de Consumentenbond zo'n 500 euro.

7. Locatie en eten & drinken

Je kunt afscheid nemen van een dierbare in een rouwcentrum of in een kerk, maar je kunt er ook voor kiezen om dit gewoon thuis te organiseren of via-via een ruimte te regelen zoals je favoriete voetbalkantine of het café van een goede vriend. De kosten van een afscheidsdienst in een kerk liggen volgens cijfers van uitvaartverzorger en -verzekeraar Monuta gemiddeld rond de 350 euro, een uitvaartdienst in een rouwcentrum is zo'n 50 euro goedkoper.

In het verlengde van de locatie, valt er ook op het eten en drinken fors te bezuinigen. Want ja, dat kan immers ook gewoon thuis of ergens anders. Je moet het alleen wel zelf regelen. Een plakje cake smaakt er hetzelfde en de koffie misschien wel beter. Catering loopt al snel in de papieren, ook al zijn er grote verschillen. Kies je voor een standaard catering – met een kop koffie en iets lekker – en je nodigt 50 mensen uit, dan ben je al gauw 500 euro kwijt.

8. Miltje in plaats van rouwkaarten?

Rouwkaarten zijn ook een flinke kostenpost en – uiteraard – niet verplicht. Stel je wenst 50 rouwkaarten op de bus te doen, dan betaal je gemiddeld 300 euro. Het versturen van een rouwkaart wordt gezien als een persoonlijke manier om iemand op de hoogte te stellen van een overlijden. De meeste mensen zijn niet anders gewend. Maar goedkoop is het dus niet.

Een miltje sturen dan? Tja, misschien niet de meest persoonlijke manier, maar als je wilt besparen kan het een serieuze optie zijn. Als je wilt besparen op het versturen van rouwkaarten, dan is het al helemaal raadzaam om een rouwadvertentie te skippen. In een regionaal dagblad ben je al snel 800 euro kwijt, in een landelijk dagblad kun je dat bedrag bijna verdubbelen.

9. Bloemen

En bloemstukken? Ze staan natuurlijk prachtig, maar je moet niet schrikken als voor een mooi rouwboeket rond de 100 euro wordt gevraagd. Natuurlijk zijn er goedkopere versies, maar het kan nog voordeliger als je je bloemen gewoon op de markt koopt.

Wat natuurlijk ook een optie is, is om alle aanwezigen op het afscheid te vragen om één bloem mee te nemen. Of wat te denken van andere creatieve opties, zoals het beschilderen van de kist?

10. Uitvaartverzekering

Ja, ook daarop kan je bekibbelen en dat is dus iets wat veel mensen al doen. Verplicht is het hebben van een uitvaartverzekering niet, maar let wel: heb je geen uitvaartverzekering, dan dragen de nabestaanden de kosten van de uitvaart. En zijn die nabestaanden er niet? Dan is de gemeente verantwoordelijk voor het betalen van de begrafenis of crematie. Wie denkt dat dat een duurzame oplossing is, heeft het mis. De gemeente kan de kosten namelijk wel gewoon verhalen op de erfenis die de overledene nalaat.

Maar goed, die uitvaartverzekering dus. Sluit je die wel af, dan moet je rekening houden met een kostenpost tussen de 5 en 60 euro per maand. Dat is nogal een verschil, maar heeft te maken met meerdere factoren. Zo hoeft iemand die jong is bijvoorbeeld veel minder premie te betalen dan ouderen.

Bron: Rijnmond.nl, 08-07-2023, Sjaak.

Jan lééft met de dood: ‘Je brengt ook jonge mensen en baby’s naar hun laatste rustplaats, dat maakt indruk’

Jan Bor bij het oorlogsmonument op de begraafplaats van 's-Gravendeel. Foto: Jeffrey Groeneweg

Nee, als klein jongetje had hij geen poster van Magere Hein boven zijn bed hangen. Toch zat zijn interesse voor begraafplaatsen genetisch in zijn gestel, want ook opa en vader Bor hadden (beroepsmatig) iets met de dood. Jan Bor zet(te) die traditie voort. Hij is nu zelfs aangesteld als consul van de Oorlogsgravenstichting. 24 Nederlandse en achttien geallieerde oorlogsslachtoffers liggen op verschillende begraafplaatsen in de Hoeksche Waard begraven. Niet zelden jonge knapen die met hun leven hebben betaald om Nederland in de Tweede Wereldoorlog zijn vrijheid te doen herwinnen. Als consul ziet Jan Bor er met zijn team op het eiland op toe dat de oorlogsgraven er pico bello bij liggen en brengt daarover rapportages uit aan de Oorlogsgravenstichting.

Vrijheid

„Wij leven in vrijheid”, zegt de 46-jarige inwoner van

Puttershoek. „Maar het gros van de mensen beseft niet dat er voor die vrijheid is gevochten. En dat veel soldaten voor dat ideaal zijn gesneuveld. Ik voel het als een belangrijke taak om de herinnering eraan levend te houden. 4 mei is een héél belangrijke datum in dat opzicht. Zeker dán zorgen we dat de graven en het aangezicht ervan op orde zijn. Maar zorg en toewijding voor de graven is er het hele jaar door.” Toen zijn voorganger Ton Pouwe er na achttien jaar consulschap onlangs mee stopte, werd in de Beheergroep Begraafplaatsen gevraagd wie hem wilde opvolgen. „De vraag bleef een tijdje staan”, aldus Jan Bor. „Toen heb ik besloten het op me te nemen. Ik ben nu namens de gemeente aanspreekpunt voor de Oorlogsgravenstichting. En ik zorg voor rapportages naar de stichting. Maar ik zie het als een groepseffort van de gehele Beheergroep. Dan vult de een grind bij, zet een scheefgezakte steen recht en houdt een graf netjes bij, dan weer een ander.”

‘Opdat we niet vergeten’

‘Opdat we niet vergeten’ zou een universele geldingskracht moeten hebben, maar oorlogen blijven – kennelijk – van alle tijden. „Daarom vind ik het ook zo bijzonder en belangrijk dat er graven door scholen zijn geadopteerd. Zo kun je de waarde van vrijheid ook doorgeven aan volgende, jongere generaties. De doorsnee-jongeren weten niet wat verdrukking is en weten zeker niet wat het is om geen vrijheid te hebben. Ze hebben nergens een beperking in.” Hoewel hij nu vaker op kantoor is, bezoekt hij in werkkloffie ook nog steeds geregeld de eilandse begraafplaatsen. Bijna twintig jaar geleden verruilde hij ‘een baan in de transport’ voor ‘de dood als brood’, en dat doet wat met een mens. „Je brengt ook jonge mensen en baby’s naar hun laatste rustplaats. Dat maakt indruk. Wat denk je als je een opa een liedje hoort zingen voor een gestorven kleinkind? Meeleven mág en móet, maar je moet ook professioneel blijven. Een afscheid is eenmalig en dat mag niet misgaan.”

Stroom

„Maar om nog even terug te komen op het belang van de oorlogsgraven”, vertelt hij verder. „Ik ontmoette een gevlucht Syrisch gezin dat vorig jaar een paar weken terug naar Syrië is gegaan. Familie daar heeft maar een uurtje per dag stroom. Moet je in Nederland eens een uurtje zónder stroom zitten...” „Om maar aan te geven: Wij kunnen hier in Nederland overal wat van vinden, maar we kunnen ons absoluut niet voorstellen wat het is om alles achter te moeten laten op de vlucht voor oorlogsgeweld. Daarom moeten we de herinnering aan de oorlog ook levend houden en daar zijn de oorlogsgraven een belangrijk onderdeel van. Opdat we niet vergeten, want weten is op de goede manier gewapend zijn.”

Bron: PZC-Dordrecht, 28-06-2023, Sjaak.

Fusie Mekander en uitvaartvereniging Hoogezand

Uitvaartvereniging Mekander (Onderlinge uitvaartvereniging Veendam-Winschoten en Omstreken U.A.) beter bekend als Mekander en Uitvaartvereniging Hoogezand (Onderlinge Uitvaartvereniging Hoogezand en omstreken U.A.) zijn gefuseerd.

De fusieakte werd op donderdag 29 juni 2023 getekend bij de notaris in Hoogezand en is met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2023 van kracht geworden. De leden van beide verenigingen hebben in de loop van 2023 tijdens hun Algemene Ledenvergaderingen hun goedkeuring verleend aan deze fusie. De fusie van beide verenigingen brengt voor haar leden substantiële voordelen met zich mee en draagt bij aan de continuïteit. Door de fusie ontstaat één grote regionale speler met een eigen uitvaartonderneming genaamd: Diedel-Wessels. Mekander is tevens eigenaar van uitvaartcentrum Buitenwoelhof te Veendam en is mede-eigenaar van het Crematorium te Winschoten. De fusie zal geen personele gevolgen hebben.

Mekander is de grootste zelfstandige “natura uitvaartverzekeraar” van de provincie Groningen. Zij heeft haar oorsprong in de uitvaartzorg gebaseerd op de noaberschapsgedachte. Mekander is ontstaan uit verschillende fusies van kleinere uitvaartverenigingen. Zij verzorgt, middels haar dochteronderneming Diedel-Wessels, uitvaarten voor zowel haar leden, leden van zusterverenigingen als niet-leden en opereert vanuit Winschoten. Mekander heeft leden in het hele land maar de ledendichtheid concentreert zich sterk rond de plaatsen Winschoten en Veendam. Door de fusie komt daar nu Hoogezand bij. Het verzorgingsgebied van uitvaartverzorging Diedel-Wessels omvat de provincies Groningen en Drenthe.

Als lid van een uitvaartvereniging ontvangen de nabestaanden bij overlijden een uitkering waarmee (een gedeelte van) de kosten van de uitvaart kan worden voldaan. Een uitvaartvereniging houdt de kosten van een uitvaart laag. De kosten van een uitvaart welke wordt verzorgd door een reguliere uitvaartonderneming zijn significant hoger dan die van een uitvaartonderneming die is gelieerd aan een uitvaartvereniging. Dit verschil heeft te maken met het ontbreken van een “winstoogmerk”. Een uitvaartvereniging hanteert als uitgangspunt: “het stoffelijk overschot mag geen voorwerp zijn van commercieel handelen”.

Individueel en zelfstandig verder gaan wordt voor kleinere uitvaartverenigingen steeds lastiger. Ledenaantallen nemen structureel af terwijl de (wettelijke) eisen, die aan uitvaartverenigingen worden gesteld en de daaraan verbonden kosten, steeds hoger worden. Daarnaast is het lastig om aan voldoende gekwalificeerde en ervaren bestuurders te komen. Het bestuur van de uitvaartvereniging Hoogezand heeft deze problematiek tijdig onder ogen gezien en heeft contact gezocht met Mekander om tot een oplossing te komen. Voor Uitvaartvereniging Hoogezand en haar leden levert de fusie vooral efficiëntie- en kostenvoordelen op. De aanspraken van de leden van uitvaartvereniging Hoogezand blijven ongewijzigd. Mekander en haar rechtsvoorgangers bestaat al bijna 100 jaar en is een gezonde en financieel solide organisatie. Deze fusie stelt de leden van uitvaartvereniging Hoogezand in staat om mee te liften op het succes en de kennis van Mekander. Doordat de ledenvoordelen van Mekander, voor wat betreft kortingen op de kosten van een uitvaart en speciale ledentarieven, nu ook voor de leden van Hoogezand gaan gelden, zijn de leden van Hoogezand voortaan voordeliger uit. Voor Mekander zelf is uitbreiding van haar werkgebied en de lokale marktpositie van Uitvaartvereniging Hoogezand een belangrijke factor. De fusie past daarmee uitstekend binnen de missie en visie van Mekander.

Voor zowel Mekander als voor de leden van Uitvaartvereniging Hoogezand betekent de fusie dat de kosten dalen waardoor er meer middelen voor uitkering aan de leden beschikbaar blijven. Voor mensen die woonachtig zijn binnen

het werkgebied van Mekander biedt het lidmaatschap van Mekander grote voordelen ten opzichte van het aanbod van grote landelijke commerciële uitvaartverzekeraars.

De nieuwe fusieorganisatie gaat verder onder de naam: Mekander. Voorzitter van het dagelijks bestuur van Mekander is de heer Albert Kraster. Volgens Albert Kraster is er sprake van een duidelijke "winwin" situatie voor leden van beide verenigingen. Hij is erg ingenomen met deze fusie en ziet deze als een bevestiging van het succes van Mekander. Hij denkt dat het goed zou zijn dat meer uitvaartverenigingen zich de vraag stellen of zij nog bestaansrecht hebben. Samen verder gaan biedt simpelweg voordelen. Verder draagt het bij aan de instandhouding van de uitvaartzorg gebaseerd op de noaberschapsgedachte.

Het landschap van uitvaartverenigingen in Nederland is heel divers en uitvaartverenigingen verschillen behoorlijk van elkaar. Er zijn verenigingen met enkele honderden leden geleid door vrijwilligers die enkele honderden euro's vergoeden ingeval van overlijden maar er zijn er ook met een directeur en een raad van commissarissen die bij overlijden duizenden euro's uitkeren. Mekander is een middelgrote vereniging met een bestuur die ook verantwoordelijk is voor de dagelijkse leiding. Mekander heeft de ambitie om te groeien middels fusies met andere uitvaartverenigingen en om op die wijze voor haar leden betaalbare uitvaartzorg beschikbaar te houden.

Bron: *Veendam.nl*, 28-06-2023

Uitvaartverenigingen in Groningen hebben het moeilijk door steeds minder leden. 'Als dit zo doorgaat vrees ik dat een aantal verenigingen over vijf jaar het loodje legt'

Mekander is mede-eigenaar van het crematorium in Winschoten. Foto: DVHN.

Uitvaartverenigingen in Groningen hebben het moeilijk. Het aantal leden neemt af. De jeugd laat het afweten en er zijn bijna geen bestuursleden te vinden. „Als dit zo doorgaat vrees ik dat een aantal verenigingen over vijf jaar het loodje legt.” Dat zegt Henk van Wijk. Hij is voorzitter van de Federatie Uitvaartverenigingen Groningen. Hij is voorstander van fusies, zoals die van Mekander en Uitvaartvereniging Hoogezand die afgelopen week tot stand is gekomen. Daarmee is één van de grootste uitvaartverenigingen van Groningen ontstaan met bijna 20.000 leden. De fusie is deels uit nood geboren. Bij Hoogezand dreigde een gebrek aan bestuursleden. „Er zijn meer begrafenisverenigingen die met dezelfde problemen zitten”, zegt Van Wijk.

Moeilijk

De uitvaartbranche heeft het moeilijk. „Het zelfstandig verder gaan wordt voor kleinere uitvaartverenigingen steeds lastiger. Er zijn steeds nieuwe strengere landelijke regels. En het is moeilijk om aan voldoende gekwalificeerde en ervaren bestuurders te komen”, zegt de voorzitter. „Er is weinig aanwas zowel van leden als bestuursleden zoals in Hoogezand. De jeugd vindt het niet interessant. Veel jongeren zien het nut niet van een uitvaartvereniging”, zegt Van Wijk.

De afgelopen jaren zag hij het aantal uitvaartverenigingen afnemen. Waren er in 1998 nog zeker 110 aangesloten bij de federatie. Nu zijn het er nog 50. Samen hebben die 75.000 leden.” Daarnaast zijn er in Groningen enkele tientallen

vooral kleinere verenigingen met ieder enkele honderden leden, die niet bij de federatie horen. Verreweg de meeste Groningers zijn niet aangesloten bij een uitvaartvereniging. „Het aantal dat er is neemt structureel af. Elk jaar met gemiddeld één procent”, zegt de voorzitter. „Als dat in dit tempo doorgaat, ben ik bang dat een aantal verenigingen de komende vijf jaar het loodje legt.”

Opschalen

Van Wijk hoopt dan ook dat meer verenigingen fuseren. „Ik zou het liefst opschalen naar grotere en krachtigere verenigingen. Samen sta je sterker. Door de fusie dalen de kosten waardoor er meer middelen voor een uitkering aan leden beschikbaar blijven.” Mekander, zoals de nieuwe fusievereniging heet is zeker nog niet uitgegroeid. Fusies met andere uitvaartverenigingen staan er de komende jaren aan te komen.

Mekander

Uitvaartvereniging Mekander (Onderlinge uitvaartvereniging Veendam-Winschoten en Omstreken U.A.) met 17.000 leden en Uitvaartvereniging Hoogezand (Onderlinge Uitvaartvereniging Hoogezand en omstreken U.A.) met 2500 leden gaan verder onder de naam Mekander. Het zal niet de laatste fusie zijn. Mekander is mede-eigenaar van het crematorium in Winschoten eigenaar van uitvaartcentrum Buitenwoelhof in Veendam en. De fusie heeft geen personele gevolgen. De vereniging heeft een eigen uitvaartonderneming: Diedel-Wessels die werkt in Groningen en Drenthe.

Bron: Dagblad van het Noorden, 30-06-2023, Sjaak.

Afscheid nemen van jouw dierbare zonder open einde

Bij een begrafenis breng je na de dienst jouw dierbare samen met andere nabestaanden naar het graf toe. Je volgt elke stap van de begrafenis, je bent tot het laatste moment bij jouw dierbare. Zo ontstaat er geen open einde. Bij een crematie laat je na de afscheidsdienst de kist in de aula van het crematorium staan. Veel mensen weten niet dat bij deze afscheidsvorm het mogelijk is om de overledene te begeleiden naar de ovenruimte.

Bij het bespreken van een crematie kan de vraag of de familie mee wil naar de ovenruimte uiteenlopende reacties oproepen. Sommigen vinden het een geruststellende gedachte en geven aan het fijn te vinden: “Dan begeleid ik mijn dierbare echt tot het einde en is mijn dierbare niet alleen.” Anderen vinden het een nare gedachte en kiezen ervoor om niet mee te gaan. Vaak zijn families verrast door de vraag omdat zij niet wisten dat de mogelijkheid er is.

Afscheid nemen in de ovenruimte

Na de afscheidsdienst brengen medewerkers van het crematorium de uitvaartkist op een rijdende baar naar de ovenruimte. Er mogen ongeveer tien nabestaanden meelopen naar de ruimte. Er is dan de mogelijkheid om in de ruimte afscheid te nemen of te blijven totdat de kist in de oven wordt geplaatst.

De reis van jouw dierbare

De ovenist begint met een uitleg over wat er in de ovenruimte gebeurt. Vervolgens wordt er op de kist een vuurvast steentje gelegd, waarop het registratienummer van de crematie staat vermeld. Dit steentje blijft bij de as van de overledene en kun je later terugvinden bij de asbus. De medewerkers controleren of het nummer overeenkomt met de documenten, waarin de familie toestemt met de crematie. Zodra is bevestigd dat de familie toestemming heeft gegeven, wordt het luik van de oven geopend en wordt de uitvaartkist in de oven geplaatst. Het luik sluit direct zodra de kist in de oven staat.

Achteraf ervaren nabestaanden het meegaan naar de oven als een waardevolle ervaring: “We hebben onze dierbare helemaal tot het laatst kunnen begeleiden en weten nu tenminste precies wat er gebeurd is”.

Bron: ad adv., 25-07-2023, Sjaak.

Overledenen steeds vaker opgebaard in een lijkwade: 'Persoonlijker, zachter en duurzamer'

Niet meer in een kist begraven of gecremeerd worden, maar gewikkeld in een speciale doek. De grootste uitvaartondernemer van Nederland ziet de vraag naar de 'wade' toenemen en spreekt van een trend. Uitvaartpersoneel wordt opgeleid in de verschillende wikkeltechnieken. „Nabestaanden willen persoonlijker, zachter en duurzamer afscheid nemen.”

Met zorgvuldige slagen wordt een lichtblauwe doek om een pop gevouwen. Als een zachte enveloppe omsluit de doek (de wade) de pop, die op een lichthouten 'opbaarplank' ligt. Om het tafereel heen staan uitvaartbegeleiders, die met hun handen in de lucht de vouwtechniek nabootsen, of zich verwonderen over hoe je die naar boven uitstekende voeten nou het best kunt verpakken. In het Dela-crematorium in Haarlem-Noord oefenen uitvaartverzorgers op een techniek die ze steeds vaker nodig hebben. Cijfers heeft de grootste uitvaartondernemer van het land - met 42.000 uitvaarten per jaar - niet, maar dat de vraag naar de wade toeneemt, zien ze duidelijk.

Uitvaartverzorgster Marga Konst begeleidde deze week een uitvaart van een familie die koos voor een wade. „De familie neemt afscheid van hun moeder, die hier zelf voor koos. De familie wilde een thuisopbaring waarbij het gezicht van moeder zichtbaar bleef. Op de dag van de uitvaart dekte de familie haar toe. Dat is op deze manier toch anders dan dat je een deksel op een kist schroeft.”

Training in het vouwen van de lijkwade. Foto Pim Ras

Uitvaartpersoneel krijgt een training in het vouwen van de lijkwade. Foto Pim Ras

Duurzaamheid

Waarom kiezen mensen voor een wade? Veelgehoorde redenen zijn: omdat het zachter en vriendelijker is dan een kist, je de contouren van de overledene ziet, en dat het wikkelen in de doek een liefdevol stukje kan zijn van het afscheid nemen, zegt Ria Luichies van Dela. „Het is het laatste wat je voor iemand kunt doen, je komt nog even heel dichtbij.” Ook kiezen mensen voor de wade vanuit duurzaamheidsperspectief. „Een baarplank gebruiken betekent minder hout; een wade kan van biologische stof gemaakt worden.” Het is inmiddels meer dan dertig jaar niet meer verplicht om in een kist begraven of gecremeerd te worden, vertelt Luichies. Toch duurde het even voor de wade haar weg naar het grotere publiek vond. „En nog wordt de kist het meest gekozen, wat natuurlijk prima is.”

De 'wadewikkelworkshop' in Haarlem wordt begeleid door Robbe Wijnands. Zijn moeder startte in 2001 met Wikkelgoed, een bedrijf in wades, nadat een mooie stoffen doek bij zowel het afscheid van haar moeder als oma een rol had gespeeld. „Na jaren pionieren ging mijn moeders bedrijf ineens lopen. Dat deed het tot ze plotseling overleed,

in 2014. Ik besloot het van haar over te nemen, al had ik op dat moment nog een goedlopend bedrijf. Uiteindelijk stelde ik mezelf de vraag of ik voor het geld ging, of m'n hart achterna. Ik koos voor het laatste." Wijnands vraagt of één van de deelnemers zelf ingewikkeld wil worden. Een dame neemt plaats op de speciale plank; collega's wikkelen de wade om haar heen. De handeling gaat steeds behendiger; je moet het even onder de knie krijgen, zeggen de deelnemers. 'Lekker zacht', klinkt het.

Een lijkwade kost gemiddeld tussen de 250 en 1000 euro. Katoenen versies zijn relatief goedkoop, die van zijde duur. Pim Ras Fotografie

Voor wie?

En dat is wat Wikkkelgoed volgens Wijnands moet zijn: een zachte uitvaart. „Je kan echt het verschil maken tijdens een afscheid. Ik krijg van mensen terug dat de overleden persoon nabij voelt. Mensen willen steeds meer een persoonlijke invulling geven aan een uitvaart.”

Sinds corona nam zijn bedrijf een vlucht, vertelt Wijnands. „Ik had verwacht dat het daarna weer zou instorten, maar dat deed het niet. We zien een verdubbeling van het aantal bestellingen ten opzichte van vorig jaar.”

Een cursist loopt naar Wijnands toe en zegt: „Ik weet het nu zeker, ik wil later ook in een lijkwade.” En dat is vaak hoe het gaat, ziet hij; mensen zien de mogelijkheden en raken geïnspireerd. „Ik kan geen klanttype specificeren: we verkopen hetzelfde in alle delen van het land. Ik zie wel dat jongeren vaker geneigd zijn hiervoor te gaan, maar we maken van alles mee. Ik werd een tijd terug gebeld door een Belgische man van 90 jaar, die z'n hele leven in denim had gelopen. Hij vroeg of ik een wade had in denim. 'Nee', zei ik, 'maar die kan ik wel maken'. De wade werd zo mooi dat-ie in het assortiment kwam. Twee weken later werd ik gebeld door een meisje van 18 dat wist dat ze zou gaan overlijden en zij zei: die spijkerstofwade op je site, die wil ik.”

Nieuwe trend

De wade hoort bij een trend, zegt Luichies van Dela. „We zullen de wade en opbaarplank vaker gaan zien bij uitvaarten nu de vraag naar natuurbegraven ook toeneemt. Ook is de verwachting dat resomeren volgend jaar wettelijk wordt toegestaan; dan wordt het lichaam in een stalen drukvat gelegd en daar lost het op door middel van een chemisch proces. Een soort watercrematie.”

En dat gaat zonder kist. Wat je overhoudt na dat proces, vertelt Luichies, is een poederachtige, lichte as. „In sommige andere landen is het al toegestaan; in Nederland gebeurt het alleen met dieren.” En zo zal er, naar verwachting, komend jaar dus méér mogelijk worden in de uitvaartbranche. „Wordt dus vervolgd.”

Bron: PZC, 19-07-2023, Sjaak.

Marc is trouwambtenaar én uitvaartverzorgers: 'Soms zelfs op één dag'

De ene dag staat hij naast een zielsgelukkig bruidspaar, de andere dag naast een grafkist. Marc van Esch (54) uit Bavel is trouwambtenaar én uitvaartverzorgers. Marc kan omgaan met geluk en verdriet. Toch loopt hij niet altijd te koop met zijn opvallende combinatie van beroepen. "Het is echt niet zo dat ik bij een bruiloft mijn andere visitekaartje geef en zeg: 'Je mag me bellen als het misgaat'."

In de ochtend een uitvaart en in de middag een huwelijk, Marc heeft het wel eens meegemaakt. "Het lukt me dan toch om te schakelen, hoe weet ik niet." Ook heeft hij wel eens iemands bruiloft én begrafenis gedaan. En nog binnen een paar maanden ook. "Een vrouw had als laatste wens dat ik dat ook zou doen. Dat is een mooi compliment. Het gaf de familie een vertrouwd gevoel. De speech was dus veel persoonlijker, omdat ik ze al kende."

"Soms is het bijna gezellig."

Een huwelijk is natuurlijk veel vrolijker, maar het is zeker niet altijd verdriet en ellende rondom uitvaarten. "Het klinkt heel gek, maar soms is het bijna gezellig." Zo moest hij eens aankloppen bij een gezin van wie de vader was overleden. "Appel- of kersengebak, was de eerste vraag", zegt Marc. "Ons vader heeft een goed leven gehad, dus dat gaan we vrolijk vieren", zo was de sfeer. "Tien man zat daar aan tafel." Volgens Marc zijn er stiekem best wel wat overeenkomsten. "Het zijn allebei heel persoonlijke momenten. Je kunt er dan echt voor iemand zijn, dat maakt het zo mooi. Ik bouw in korte tijd echt een band met iemand op."

Marc bij een bruiloft in Rijsbergen
(eigen foto).

Marc klaar om te spreken bij een
uitvaart (eigen foto).

Trouwambtenaar en
uitvaartverzorgers (eigen foto).

"Ik jank al bij zielige films."

Toch is een uitvaart lastiger dan een huwelijk. "Een foutje bij een huwelijk kun je nog wel wegmoffelen met een grapje", weet Marc. "Bij een uitvaart moet natuurlijk echt alles kloppen. Elke fout blijft mensen voor altijd bij", weet hij. Marc stond niet meteen te springen om de uitvaartwereld in te gaan. Hij werkte als recruiter voor een zorginstelling, maar daar werd steeds bezuinigd. Via een bekende liep hij eens een dagje mee bij een uitvaartcentrum. "Daar zat ik dan in zo'n aula. Dit gaat hem niet worden", dacht hij. "Ik jank al bij zielige films als 'Bambi' of bij uitzendingen van 'All You Need Is Love'." En dus bedankte hij voor de eer.

"Mag ik je knuffelen?"

Toen zijn baan bij de zorginstelling echt verdween, probeerde hij het in 2014 toch maar. Het beviel verrassend goed. Een jaar later kwam hij via via bij een vacature tot trouwambtenaar. Het bleek een kleine stap van de wereld van de koffie met cake naar de champagne met bruidstaart. Intussen heeft hij al heel wat stellen getrouwd naast zijn fulltime baan als hoofd uitvaartverzorgers. "Mag ik je knuffelen, vroeg iemand laatst. Mensen zijn oprecht dankbaar, dat maakt het allebei zo mooi", vertelt hij glunderend.

Bron: Omroep Brabant, 23-07-2023, Sjaak.

Schager Compliment voor Selma Jippes-Tuinenga

DIRKSHORN - Het Schager Compliment werd uitgereikt aan Selma Jippes-Tuinenga door wethouder Hans Heddes. Selma zet zich al sinds jaar en dag in voor de Uitvaartvereniging De Laatste Eer Dirkshorn-Sint Maarten. Hier is zij gekozen als bestuurslid in 2001 en heeft dit gedaan tot 2003. Mevrouw Jippes-Tuinenga heeft daarna de rol van voorzitter op zich genomen. Selma bereidt vergaderingen voor en ze pleegt bijvoorbeeld overleggen met andere partijen. Ook hoort het verzorgen van uitjes, het bezoeken van tentoonstellingen of beurzen bij haar rol als voorzitter. Daarnaast houdt Selma zich bezig met het onderzoeken van eventuele klachten en het bezoeken van begraafplaatsen. Dit alles doet zij tot op heden met veel enthousiasme en inzet. In de algemene ledenvergadering van mei dit jaar neemt ze afscheid van de vereniging als bestuurder. Dit Schager Compliment is aan Selma toegekend vanwege haar jarenlange en toegewijde inzet voor de Uitvaartvereniging De Laatste Eer Dirkshorn - Sint Maarten.

Verrast en blij. (Foto: Pierre Mettes)

Bron: Rodi.nl, Schagen, 11-05-2023, Sjaak.

Tips voor het organiseren van een uitvaart 29 juni 2023

Het verlies van een geliefde brengt veel uitdagingen met zich mee voor de nabestaanden. Het regelen van een uitvaart is een ingrijpende en vaak emotionele taak waarbij aan tal van details gedacht moet worden. Om u in dit proces te ondersteunen, bieden wij een handige gids aan met een uitgebreide checklist.

De Checklist voor het Organiseren van een Uitvaart:

1. **Aangifte van overlijden:** Begin met het doen van aangifte bij de gemeente om het overlijden officieel te registreren.
2. **Verklaring van overlijden:** Vraag de huisarts of behandelend arts om een officiële verklaring van overlijden.
3. **Controleer de uitvaartverzekering.** Ga na of er een uitvaartverzekering is en neem contact op met de verzekeraar.
4. **Kies tussen begrafenis of crematie:** Maak een weloverwogen keuze tussen een traditionele begrafenis of een crematie. In de toekomst komen er ook andere opties zoals resumeren.
5. **Vind een geschikte uitvaartondernemer of vereniging.** Zoek een professionele uitvaartondernemer die aansluit bij de wensen van de overledene en de nabestaanden.
6. **Bepaal de datum en locatie:** Kies een geschikte datum en locatie voor de uitvaartceremonie.
7. **Ontwerp en verstuur rouwkaarten:** Creëer persoonlijke rouwkaarten en verstuur ze naar de genodigden.
8. **Stel een rouwadvertentie op:** Overweeg het plaatsen van een rouwadvertentie en kies een geschikt medium.
9. **Regelen van bloemstukken:** Selecteer en bestel bloemstukken passend bij de uitvaart.
10. **Zorg voor passende kleding:** Zorg voor gepaste kleding voor de overledene.
11. **Kies een kist of urn:** Maak een keuze tussen een kist voor een begrafenis of een urn voor een crematie.
12. **Regel het vervoer:** Zorg voor gepast vervoer voor de overledene en eventueel voor de nabestaanden.
13. **Vormgeven van de ceremonie:** Denk na over de gewenste invulling van de ceremonie, zoals muziek, toespraken en rituelen.
14. **Condoleanceregister:** Voorzie een condoleanceregister waarin mensen hun medeleven kunnen betuigen.
15. **Catering en consumpties:** Verzorg catering en consumpties voor na de uitvaartceremonie.
16. **Nazorg voor nabestaanden:** Overweeg nazorg, zoals rouwbegeleiding, om de nabestaanden te ondersteunen.

Professionele Hulp van een Uitvaartonderneming of Uitvaartvereniging

Het is belangrijk om te beseffen dat u niet alles alleen hoeft te doen. Hoewel deze checklist bondig is, geeft deze wel een idee van de vele aspecten waar u mee te maken kunt krijgen en de hoeveelheid regelwerk die erbij komt kijken. Een betrouwbaar uitvaartcentrum kan u bijstaan en veel taken uit handen nemen. Uitvaartondernemers of Uitvaartverenigingen zijn ervaren in het organiseren van uitvaarten. Zij kunnen u helpen met het vormgeven van een waardige uitvaart die leidt tot een mooie herinnering aan een verdrietige gebeurtenis.

Uw FKB-samenwerkingspartner

Twenthe is

- meer dan 75 jaar een zelfstandige/solvabele uitvaartverzekeraar
- samenwerkingspartner van meer dan 200 uitvaartverenigingen
- specialist in uitvaartverzekeringen (geen andere verzekeringen)
- een no-nonsense organisatie, korte lijnen/persoonlijk contact

Meer samen, samen meer?

Informeer vrijblijvend bij onze buitendienst-inspectie

Regio Noord en West	Henk Schreiber	06-17498509
Regio Oost en Zuid	Cor ter Braak	06-17498499

Voor overige vragen: info@twenthe.nl of bel 053-4312732

Samenstelling Algemeen Bestuur FKB per 19-09-2020

Voorzitter:

**Sjaak den Hollander, Illikhoven 14-A,
6116 AL Illikhoven. Tel.: 046 - 4810205
jjdenhollander@planet.nl**

Secretariaat:

**mw. G.W. Nijland-Wevers
Tel.: 06 - 23894310
secretaris@f-k-b.nl**

Penningmeester:

**Frenk Lardinois, Florence Nightingalestraat 155
6441 HW Brunssum Tel.: 045 - 5272717
penningmeester@f-k-b.nl**

Webmaster:

**Frenk Lardinois, Florence Nightingalestraat 155
6441 HW Brunssum Tel.: 045 - 5272717
penningmeester@f-k-b.nl**

Bestuurslid:

**Martin Slippens, Streekweg 347,
1616 AH Hoogkarspel Tel.: 0228 - 526740
mslippens@hetnet.nl**

**Herman Borgelink, Maatkamp 21
7482 KC Haaksbergen Tel: 06 - 22386717
info@barbarahaaksbergen.nl**

FKB

een levende vereniging rondom de dood

MEER SAMEN -SAMEN MEER

Bel gerust voor informatie

**Wij maken u met plezier verder wegwijs in de
FKB en uitvaartland!**

Regio Noord/Oost:

*(Groningen / Friesland / Drente / Overijssel /
Gelderland / Flevoland)*

**Wilma Nijland Tel.: 06 - 23894310
Herman Borgelink Tel.: 06 - 22386717**

Regio West:

*(Noord-Holland / Zuid-Holland / Utrecht / Zeel-
and)*

Martin Slippens Tel.: 0228 - 526740

Regio Zuid:

(Noord-Brabant / Limburg)

**Sjaak den Hollander Tel.: 046 - 4810205
Frenk Lardinois Tel. ; 045 - 5272717**

